

колѣни предъ св. Икона на Распиктіятъ, и мислѣхъ че е дошелъ вече страшніятъ и послѣдніятъ сѣдъ, исбахъ помощъ отъ Вишняго Бога. Нъ, като додохъ малко въ себѣси и като ся по-услушахъ, чухъ единъ по сладкъ гласъ, който ми говорѣше така: „Иерониме Агатаангеле! Не ся бой, нъ излѣзъ отъ стаята и иди въ ближната до морето градина, и сичко щото ти ся тамъ открие — да го напишишь сичкото подробно на една табла и да не пропуснешъ нито една *Йота*, за да не ся истрие, дръжъ си името отъ книгата на вечниятъ животъ.“ Изведнажъ излѣзохъ отъ стаята и по зъповѣдъта — отидохъ въ гореказаната градина тукъ внезапно видѣхъ че чадаше отъ небето силѣнъ трѣсъкъ и облжкъ огненъ, и да пада човѣшка брѣвъ. Паднахъ смаянъ на земята и си сврихъ лицето, нъ страхътъ и трепѣраннето до толкова обзеха силитѣ ми, щото никакъ ни ся чувствувахъ до тогава, догдето напо-